

Habruta Night -WEDNESDAY NIGHT-

Special edition

Hol Hamoed

Pesach

9 PM

Purchasing Hamess after Pesach

- What are the guidelines
- Can I shop in any store after pesach?
 - Pesach in Israel Friday Night

<u>"לא יראה לך שאור"</u>

<u>Do not own hametz- negative commandment punishable by lashes</u>
<u>" כל האכל מחמצת ונכרתה וכו"</u>
<u>One who eats hametz is punishable by Karet</u>

פסחים ד<u>ף כח</u>

אינשי כפא דחט נגרא וחקקו כי חטט וחקק אחד הוא סוכה בתוכו שורפין חרדל שלו כלומר שאלו לא מצא הכף שחקקו לא היו שורפיו החרדל שלו וכן היה ר' יהודה אומר אילולי לא השיבוהו מדבריו לא היו משתקין אותו:

בי טונא כמו היה יהב בספינה או באסדא והם כבלים שנותנין ברגלי הכלואים בבית הכלא: וחכמים אומרים מפרר וזוו

לרוח או מפרר ושוחק ומטיל בשאר נהירות לעולם צריך פירור אבל ע"ז דלים המלח הוא דאזיל לא בעי פירור ואקשי' עלה והתניא היה מהלך במדבר שוחק וזורה לרוח בספינה שוחק ומטיל

כדקאמר בסמוך כאן בים המלם כאן בשאר נהרות: איפרא מסתברא. שתק רייוודה היינו דאפרי לשו אימרא לשון איסכא אינו מיושב דמה שייך כר פירוש כפו משל אומרין איסכא כיוו שרבה משוה אותס: בני אדם הכך שחטטו בני אדם איפכא כיון שרבה משוה אותם:

וחקקו כי חטט וחקק אחד הוא ממיסה כעי שחיקה. כגון החוטט בגדיש לעשות לו לכאורה משמע דלרב יוסף בעי שחיחה אפילו בים המלח דמסתמא אמאי דקאמר רבה אין לריך שחיקה דהיינו בים המלח קאמר רב יוסף דבעי שחיקה ועוד אי בשאר פיי סדנא במו היה יושב נהרות דוקא קאמר רב יוסף דבעי

שחיקה ולא בים המלח ולא פליג ארבה בע"ז אלא בחמץ א"כ מאי קאמר תניא כווחיה דרב יוסף ומאי קאמר נמי שחיקה קשיא לרבה גיראה האוםן העושה החצים: ולפי זה לרב יוסף בשאר נהרות לא מהני שחיקה מדקמלריך להוליך

אדעסייהו: לא ממסה. אין המים הא בחימי בחימי של נכרי שעבר עליו הפסח מותר בהנאה ושל ישראל האסור בהנאה שנאמר ™לא יראה לך שאור: גמ' מני מתניתין לא רבי יהודה ולא רבי שמעון ולא רבי יוםי הגלילי מאי היא דתניא חמץ יבין לפני זמנו בין לאחר זמנו עובר עליו בלאו תוך זמנו עובר עליו בלאו וכרת דברי רבי יהודה

ממסות אותו: תניא כוותיה דרבה. דחמן בעי פירור: תניא כוותיה דרב יוסף. דע"ז בעי שחיקה: בחישי. שהחמילו בעי פירור כלומר פיזור שלא יתנס בשק ויזרקס אלא יפורם על פני המים שלא יוכל אדם ללקטן מעל פני המים: בותבר' משום שנאמר לא יראה לך. בגמרא מפרש לה משום קנסא דעבר עליה משום בל יראה: גבו' בין לפני זמנו. משש

שעות עד שתחשך: (ה) לאחר זמנו. משעבר הפסח עובר עליו בלחו ואם אכלו אינו ענוש כרת ולקמן מפרש ללאו: תוך זמנו. במועד: ומשעה

לים המלח ואין נראה דהא ר' יוסי מייחי ראיה מויזר על פני המים משמע דמהניא שחיקה בשאר נהרוח ועוד דבכל מקום דמוכיר ים המלח והון גפי בי ביי בי האי גוואי בע"ז ובשאר דוכתין לא מזכיר שחיקה ובכמה דוכתין מלינו דקתני ים המלח ואפי׳ הכי מהני בשאר נהרות דבסוף כל הללמים (ע"ז מט:) רי ייםי איפר פוחק חורה לרוח ומשיל לים ואיבשא לן מכן ר' אליעזר אומר יוליך הנאה לים המלח ואמרינן החם בגמרא גבי חבית שקול ד' זוזי ושדי לנהרא וכן בנזיר (דף כד.) ובמעילה (דף א). היבי אשר פפרו ביותר אומר ושחץ והיה מנן גבי מפריש מעות לנזיר ומת יוליך לים המלח אלמא הקדש בעי ים המלח ובערכין (דף כט.) אמרינן גבי הקדש שקול ארבעה זווי ושדי בנהרס נכך נרחה דגם לרב יוסף לא בעי שחיקה אלא בשאר נהרות כמו לרבה אלא דרבה סבירא ליה דמטיל לים סחם דע"ז היינו ים לא פירה וא שחקה השים המלח ובלא שחיקה כדחנא רישא גבי לורת לבנה ולורת חמה ובכמה דוכתי יוליך לים המלח ורב יוסף מוקי לה בשאר נהרות ועל ידי שחיקה מדלא חני בהדיא יטיל לים המלח וליכא בין רבה לרב יוסף אלא חמד בשאר נהרות וא"מ ארביו דאים אביר יו" בהדיא יטיל לים המלח וליכא בין רבה לרב יוסף אלא חמד בשאר נהרות וא"מ ארביו דאים אביר מה יעשו מע"ו אטו כל שעה יוליך לים המלח דלרבגן לא מהני שחיקה בשאר נהרות דקחני החם אמרו לו משם ראיה הרי הוא אומר ויזר על פני המים לא נתכוין משה אלא לבודקן כסוטה ומדאיצטריך להאי טעמא מכלל -דלא מהני שחיקה בשאר נהרום "זטעמא לפי שהמים מוליכים אותו על ידות הנהר ויש לומר דלרבנן מפרר וזורה לרוח במקום שאין מגדל צמחים (ב) וכן אמרינן החם:

לבי לים ומשני הא רתניא שוחק (בי לים ומשני הא רתניא שוחק תלמוד בבלי. שייס ווילנא החדש. הודפס עייי תכנת אוצר החכמה תלמוד בבלי <וילנא החדש> עמוד מס 61 ה פסחים תלמוד בבלי. שייס ווילנא החדש. הודפס עייי תכנת אוצר החכמה

מתניי חמץ של גוי שעבר עליו הפסח מותר בהנאה ושל ישראל אסור בהנאה שנאמר לא יראה לך : שאור

MISHNA: It is permitted for a Jew to derive benefit from leavened bread of a gentile over which Passover has elapsed, i.e., leavened bread that remains after the conclusion of Passover. However, it is prohibited to derive benefit from leaven of a Jew over which Passover has elapsed, as it is stated: "And no leavened bread shall be seen with you, neither shall there be leaven seen with you, in all your borders"

ושל ישראל אסור בהנאה שנאמר לא יראה לך שאור:

חמץ של נכרי שעבר עליו הפסח מותר בהנאה

כל׳ ד סמג לאיו עו:

פניני רש"י

דאי אפשר אם לא יהא שלו בשעת אכילה דאם נתן לו

לטעמייהו דפליגי בחמץ שעבר עליו של אחריב. נגפולין של הפסח ליפלגו בפסח גופיה ונראה לחרים כגון נכרי... (נשל 5: ד"ה לפי שמחה) לריב"ח דהח דקחמר אפי׳ תוך זמנו ושל גבוה. ... אם הקדישם הגדילי אפיי דוון זכונו נכוי ביישו א קא שו מותר היינו בהנאם והא דקאמר אבל נבדק בת: בהנאה אמר רב אחא בר יעקב לעולם ר' אתה אוכל של אחרים לאו דותא אי נמי אחר זמנו קאמר ומיהו בשל (a) (מתימו לה.) ש) (עידם מוס קנסח דענכר בכל ירלה הוא המוס קנסח דענכר בכל ירלה הוא הבל אתה רואה של אחרים ושל לה פדאו אסור בהנאה ואם פדאו יז (עידם מוס דיה אמרי היינו דסנא מתוני אסור משום לא יז (עידם מוס דיה אמרי היינו דסנא מתוני אסור משום לא ידיה אמרי היינו דסנא מתוני אסור משום לא ידיה אמרי היינו דסנא מתוני אסור משום לא ידיה אמרי מוס של ושמא ייד אבילה שלך אי אתה אוכל עד: ואזדו לפעמידו. רבא וכד בבוה אף שאור דאכילה שלך אי אתה אוכל אבל אתה אוכל של אחרים ושל גבוה ובדין נהנה משל גפה שלה יהה היסור

חמץ אבל איסור הקדש יש: שרי ואיידי דתנא דישראל אסור בהנאה כואן יש אומרים רי נחוניא. מימה תנא נמי דנכרי מותר בהנאה ובריז הוא נדף למוס' נד"ה ורשלול: ואש"ג, דקנסא קנים ה"מ בממנו של האיבעי ליה למיתנא דאפילו בתוך זמנו מותר בריש אלו נערו' (מחונו' ב. (מ) ואית ליה האיבעי ליה למיתנא דאפילו בתוך זמנו מותר בהגאה ואיידי בתנא דישראל לאחר ומנו בהגאה ואיידי בתנא דישראל לאחר ומנו בהגאה ואיידי בתנא דישראל לאחר ומנו תנא גמי דגברי לא רבא אמר לעולם (דף נג.) הזיד במעילה במיחה אחחי ונגם אשה הרה וצאו מחרים ושל גבוה מחר הפסח הוה רבי שמעון היא יורבי שמעון "קנסא קנים פוטר כרת מחשלומים והא מע"ג דבעלמה פוטר מיתה מתשלומין הכה דישראל גמי שרי בהנאה אי ר׳

גמי 6)[נעיל ה: כג] דישראל למי מישרא שרי. בהגלה לחתר זמנו: לעולם רי יהודה היא. בדין הוא דאפיי תוך זמנו מותר. פרט"י מותר בלכילה וקשה פי א מיי ידא מיי ביא מיי ב)[נקמו ל.] ג)[ע"פ מ"ם דאע"ג דנפקא ליה מקראי דלאחר זמנו אסר קרא בשאור דישראל קאמר אבל דנכרי שרי: ויליף שאור דאבילה. כלומר חמץ דגבי לא הנכרי הרי הוא שלו ואם גול מנכרי הרי חייב באחריותו ולא גרע יתנאר ומי המלא דמו המלא משלור דראייה ומוחר חמני של נכרי אף באכילה ואפי בפסח מחמץ שחייב באחריותו דהוי כשל ועוד לקמן דקאמר ואודו ל. שנשת נו. לקמן נב. יאכל משאור דראייה ומוחר חמני של נכרי אף באכילה ואפי בפסח

לעולם ר׳ שמעון חיא. דאמר מדאורייתא לא מיתסר חמן דישראל גמי מישרא קא שרי ואי ר' יוםי לא. לג:] אחר זמנו הלכך דנכרי שרי ומיהו ה: ממורה ח. ל: לה. דישראל אסור מקנסא דקנסוהו רבנן ו)[וע"ע מוס' משום דעבר בבל יראה: בשלמא לרבא. דאמר טעמא דאסור בהנאה אחא בר יעקב: מעל. חייב קרבן הגהות הב"ח מעילה דקסנר חמץ דהקדש נפסח (מ) תום ד"ה מאן וכוי בר דמים הוא ואפסדיה להקדש כר׳ ברים אלו נערות. נ"ב וע"ם שמעון דאמר חמץ לאחר הפסח מותר הדיוט הואיל ועבר עליו בבל יראה אבל האי דבהתירא שהיי׳ גביה דאמר רש"י או וְכִי וַנְצוֹ אֲנְשִׁים מר (לעיל דף ה:) אבל אתה רואה של לדיה ולא יהוה אסון מובין ליה גיובר לישראל ואכלי ליה:

מוס׳ ב"ב לג: ד"ה מאן וכו׳ פ"ו] ה)[בכורות טו: ו) בכורות טו. שבועות תום׳ ם)[כתוכות לה.] ט)[וע"ם

תורה אור

רבינו חננאל

When the Mishna quotes a pasuk that is not to say that hametz owned by a jew after Pesach can't be consumed מדאורייתא rather since he sinned on a Torah level (having hametz on pesach) the rabbis penalized him not to enjoy it after pesach. For this reason, there is a difference between owned by a Jew and

הגלילי אפי' תוך זמנו נמי מישרא קא שרי

יהודה היא ויליף שאור דאכילה משאור

דראייה מה שאור דראייה "שלך אי אתה

הוא דאיבעי ליה למיתנא דאפי' באכילה נמי

תנא נמי דנכרי מותר בהנאה ובדין הוא

הואיל ועבר עליה בבל יראה ובל ימצא

What if I forgot to sell, will they still penalize?

בכת משנה

owned by a Gov.

זמנים הלכות חמץ ומצה פ"א

מגיד משנה

ד המץ שעבר וכו׳. נהל שעה (כה.) משנה חתן של נכרי שעבר עליו ד המץ שעבר וכו׳. כתב ה״ה נלמד מדין ישראל שהרהין חתלו אלל גוי וכוי, כלומר דאמרינן ביה שאם לא א"ל קנה מעכשו אסור אחר חתן ולוקימנא לה בגמ' (כם.) כר"ש דדבר חודה מוחר וקנ<u>סא קנסיון</u> הפסח ולא מפלגינן בין אם היה אנום ולא יכול לפרוע לגוי להיכא ליה משום דקם עבר עליה משום כל ירחה ובל ימלם ומכוחר בהלכות. דהיה כידו לפרוע, אבל מדברי הר"ן משמע שאם לא עבר עליו

לם מדמורייתה ולה מדרבנן כגון בשכחו ולחר פסח מולו מוחר ולפי זה ההים דישרמל שהרהין חמלו ביש לו לפרוע הים בדוקם ח"כ דאפילו אין בידו לפרוע לא מיהרי חנום משום דמעיקרת לוה מדעתו, ואפשר דהר"ן נמי ראוי לעבור קאמר וכדברי ה"ה. כתב הר"ן דהח דקנסו רבנן לאו לדידיה [בלחוד] דעבד איסורא הנסו אלא לכ״ע נמי הנסו:

ד חמץ שעבר עליו הפסח אסור [1] בהנייה לעולם. ודבר זה קנס הוא מדברי סופרים מפני ו"ל ומוכרת הום וכלמד מדין ישרחל שעבר על בל יראה ובל ימצא [1] אסרוהו. שהרכין חמלו אול גוי המכר נפרק ואפילו הניחו בשגגה או באונס. כדי שלא יניח ה חמץ שנתערב בדבר אחר וכר. אדם חמץ ברשותו בפסח כדי שיהנה בו אחר הפסח: ה [ה] חמץ שנתערב בדבר אחר

הפסח מותר בהנחה ושל ישרחל חסור בהנחה שנחמר לח ירחה לך וכתב רבינו ואפילו הניחו בשגגה

או באונס וכר לומר דעבר עליה למו דוקם מלם רמוי לעבור עליו לחפוקי חתן דוכרי בדוקה וכן פירשו

בגמרת (פסחים ל.) ובהלכות חמר רבם הלכחם חמן בזמנו בין במינו

Rambam if you have hametz even by accident that passed over pesach the rabbis restricted you from benefiting from it.

If a store didn't sell his hametz is the penalty on him only or everyone?

חידושי הרמב"ן - פסחים - דף ל"א ע"ב

ומסתייעא נמי הך סברא מההיא דגרסינן בבבא קמא (זו, ב). גזל חמץ ועבר עליו הפסח אומר לו הרי שלך לפניך כו'. אלמא אסור הוא בהנאה ח) בין לו בין לאחרים ואע״פ שלא עברו בעליו בבל יראה ובבל ימצא. וא״ת כיון שגזלו חייב לבערו ועבר עליו [ו]משום הכי אסור והלא אין קנס זה אלא לבעלים הראשונים והם לא עברו עליו בכלום. אלא ש״מ שקנס זה בין בשוגג בין במזיד בין באונס בין ברצון בין לו בין לאחרים.

וש״מ דכי קנים ר״ש בחמץ של ישראל שעבר עליו הפסח לאו דוקא בעבר עליה בבל יראה ובל ימצא אלא בין שוגג בין מזיד בין באונס בין ברצון קנסינן. דהא חמץ זה שנמצא בחנות שאסור בהנאה קודם הפסח אבד הימנו והרי הוא של מוצאו ולא עבר עליו כלל בבל יראה ובבל ימצא ואף על פי כן אסור לאחר הפסח. וטעמא משום קנסא דהא מני ר״ש היא כדפרישית.

Rambam/Ramban- the prohibition is on everyone. Whether you did it on purpose or accidental.

Which would mean any store which has not sold there hametz properly one is not allowed to purchase from them after Pesach.

There is a Gemara that seems to permit one to purchase hametz after Pesach even from a jew who didn't sell his hametz:

חולין ד<u>ף ד</u>

המשתמרת. כדכתיב ושמות

החמילה לא נפיק בה אלא אם כן עבד לה שימור

לשם חובת מנה, דכתיב

דלה הוי כקמחין ובליקות

דבמנת מנוה בעינו שימור

אין לריך לאכול מלה אחרה

בחחרונה, דבקיחי במנות

רב תאכלו מטת, ידעיט בה דלא

מי כתיבן דיהו בקיאין בהו דמצינו למימר דמחמיריו אי לא חשיב: תגאי היא. לפי שאין בקיאין אין בקיאין בשימור שלא בכצק: רשב"ג אומר כל

בא ואדם יוצא בה נפקיען כה מידי דהוה לקממין וכלקות ביון דאחזון אחזון גופא האמר רבא ישראל מומר אוכל נבילות לתיאבון בודק ביון דאחזון אחזון גופא האמרת בפסה. בפסה מידי הובתו בפסה ביוי הובתו בפסה ביידי הובתו בפסה ביוי הובתו בפסה ביידי הובתו ביידי ה סכין ונותן לו ומותר לאכול משחימתו מאי מעמא כיון דאיכא התירא ואיסורא שחיטה לעוף פן התור יילא שביק התירא ואכיל איסורא אי הכי כי לא בדק נמי מימרח לא מרח דפן התורה והואן שהייה התמין דקיימה לן דמותר ולה נפקיי אמרו ליה רבנן לרבא תניא דמסייע לך "חמצן של עוברי עבירה אחר הפסח דיפה הליה הנפה ועים הנפה בינה הנפה ועים. בהו פדמע פהקמתין וכלקות של מילים רבנן לרבא תניא דמסייע לך "חמצן של עוברי עבירה אחר הפסח דיפה הליה ניקע פה מינין דיהו בקייען בה

עובדי כוכבים חדם ממלח כריסו מהם ובלבד שיאכל כזית מלה באחרונה: ורבי אליעזר אוסר. אפילו לאוכלה: קסבר לא בקיאי בשימור לא גרסינן. וטעמו משום ששחטו והא לא במיבי מיסור: איכה ביניים. מילתא דכתיבא באורייתא ולא ידעינן בה דאחיים הוסר נלחת בה ידי חובתו בסח ולאו מילתא היא שאין זה לשון בהוה א לענין בהוה איכור: איכא בעיים. מילתא דכתיבא באורייתא ולא ידעינן בהו דאחדיקו בה: ת"ק. דלא איירי בחזקה כלל אכתיבא דאורייתא קפיד ותנא אלא כיוון דאחדיקו בהו מלה וה"ה לכל הכתובים בחורה אנו"ג דלא ידמוני אי אתורה בה ב- 24 א מנט זה ה נכנ הפפובים בפורה חט"ג דנח ידעינן חי חחזיקו בה חי נח חחזיק המכינן עלייהו דכיון דכתיבה ודהי החזיק הה ובי בה ור"א אחסר הפא ביי בה הר"א היים המלי בדקדוקי מנות ורבב"ג החת למימר החזיק אין לא החזיק לא. ולאו הייט תנחי הדאמר לעיל עד לעיו שוי ביין דאמר הייט מנחי הדאמר לעיל עד מלה וה"ה לכל הכתובים בתורה אע"ג דלא ידעינן אי אחזיקו בה אי לא אחזוק סמכינן עלייהו דכיון דכתיבא ודאי אחזוק בה ול"א אוסר מפכו מחדקו כם דיהו שלה כל מלוה. משמע דלרבויי אתא אפילו הכך דלא איירי בהו וכיון שדלוקמן דאהני דאיירי בהו לעיל קאי דהיינו בדכחיבי מסקנא דמילתא: כל מלוה. משמע דלרבויי אתא אפילו הכך דלא איירי בהו וכיון שדלוקמן דאהני דאיירי בהו לעיל קאי דהיינו בדכחיבי למעוטי אתא: אם החזיקו מיבעי ליה. דהשתא הוי משמע שפיר דפליג אתרוויהו לת"ק דשרי בלא חזקה ולר"א דאוסר אפילו החזיקו ואתא איהו למימר אם החזיקו מדקדקין בה ומותר ודלא כר"א הא לא אחזיקו אסור ודלא כת"ק דשרי בלא אחזיקו אבל השתא דקתני כל משמע דאפילו חיקתו חיקה בשילתא הנך דלא כחיבין נמי קאמר דסמכינן אחזקייהו: אלא איכא בינייהו דלא כחיבא ואחזוק בה ת"ק סבר. מלה וכל דדמיא ליה דכחיבא סמכינן טלייהו בין אחזוק בין לא אחזוק ודלא כתיבא לא סמכינן טלייהו ואפילו אחזוק ור"א סבר אפילו כתיבא ואחזוק לא סמכינן טלייהו ורשב"ג סבר כל מלוה שהחזיקו ואט"ג דלא כתיבא סמכינן טלייהו כיון דאחזוק אחזוק. והיינו תנאי דלטיל ח"ק ורשב"ג: כיון דאיכא התירא ואיסורא. בדקדוקי מצוח. כלום קמיה שבידו להכשירה ובידו לנבלה: מטרח לא טרח. אם לא ימלאנה יפה לא יחזור אחר סכין אחרת: תניא דמסייע לך. דכל מי שאינו יחשיץ. בהאחרינן במסי מושה להכטים ואיכא החירא חקמיה לא שביק החירא ואכיל איסורא: של עוברי עבירה. שאין מבערין חמן בפסח מפני הפסידה: בפחים שלש נשים עיסקות מוסר

מחמיר יותר מת"ק אם החזיקו מיבעי: כיון דאיכא היתירא ואיסורא. כלומר דיכול לשחוט שפיר לא שביק היתר ואכיל (איסורא) שלא ישחוט יפה: חמצן של עוברי עבירה. מניחין חמצן אחר הפסח בבית אחד הן הן

שימור (פדושין עון). ר"א אוסר, אף באכילה כל ימות הפסח, דחשדינן להו דלא כתיבא ואחדיקו בה. זהתי כ"ש לחוסופי התגה המה המה המה מדכרי סופרים וחינה בתורה הם או כלומר היינו תנא קמא דרבי אלעור: אי הבי כל פעוה שהחויפו בה בותום אם החויפו פבעי ליה. כלומר כיון דרשב"ג החזיק כה סמכוע עלייהו (2001). אוכל גבילות לתיאבוך. כי לא משכח היחר אכיל נכלות ומאחר שהסכין כדוקה ונחונה בידו שחש שפיר, דכל כמה דמצי למיכל היחירא לא אכיל איסורא וכי אין לי סכין בדוק לא טרח להחרי בחר סכין יפה

חם זו פגומה (לעיל ג.).

של עובדי כוכבים הבאים לפנינו קודם

שאפאה עובד כוכבים או וראינו שלא

להלן.ו, נו וסנהדרין קנו,

להאכילו לפוטלים טובדי כוכבים או לכלבים אבל לישראל מותר לכשרים לאכול מחמלן מיד: מפני שהן מחליפין. בשל טובדי בול היה מותר לישראל אסור באכילה דגזרו על פתן של עובדי כוכבים שא"נ כדפירש ר"ת כוכבים דכיון דמלי לאכול התירא דחמץ של עובד כוכבים שעבר 🕝 ופסדים ליא, ש דבבלק איירי דמותר באכילה והשתא א"ש דלא תקשי אהיכי סברוה עליו הפסח מותר לא אכיל דידיה דחמן של ישראל שטבר עליו הפסח רבי, 0 בסיא: משמד.

אסור. ואמ"ג דהשתא נמי איסור הוא מו שבם ינו, ש ולפמן הו לגביה דהא מתהני מחמן שעבר עליו יו ושין חום פסחים כע: הפסח דאי לא דיהיב ליה לטובד ד"ה הדר ביהן כי עיין בפבות לל הוה יהיב ליה דידיה אפ"ה וכן להלן, מו בפ"א: משומה, כוכבים לא הוה יהיב ליה דידיה אפ"ה הנאה תופס חליפין חון מעבודת בהתרא: כל שעה (פסמים דף כת:) דחמן של מותר מיד מפני שהן מחליפין חברוה הא

נס דה ז' העפים כל עובד כוכבים שעבר עליו הפסח הכרכים: גם הפי דיה מחוד בהגלה אלה בכלק איירי ומחלפי מותר וכי עשות פמו בצלק של עובדי כוכבים שלשו אחר הפחה בצלק של עובדי כוכבים שלשו אחר הפחה הפסח ומותר מיד דקאמר הייעו לא שביק התירא ואביל איםורא במינור וידר יידר ביידר בי כל מה דמני למעבד בהיתירת פורתת ואביל איםורא כשיעור לישה ומה שפירש בקונטרם דלמא ר"ש היא דאמר חמץ אחר הפסח שמכויחין דלדידן מיהא שרי דחין דרבנן וכי מקילינן בדרבנן בדאורייתא לא כוכנים והקדש ושניעית. ו"א שתף _____

יד א ב טוש'פ יד סימן מותר מיד מפני שהן מחליפין. פירוש מותר בהגאה למוכרו או 🐧 מותר מיד. ואנו"ג דלא שהה כדי לאפות דודאי עבר עליה הפסח 🕭 ופוס יפיא למש בג.

(ח) רשי ד'ה כהיפירה דאתיא כרבי יהודה הא אית ליה בפ'

ב סעיף ז:

הגהות הב"ח

להם ביין נסך:

שיטה מקובצת

אָטֶרַח לא טֶרַח - He would not trouble himself to seek another knife, if he was to find this one to be invalid. [28]

The Gemara cites a Baraisa in support of Rava's ruling:

עְּמְרוּ לֵיהּ רֻבָּנֶן לְרָבָּא — The Rabbis said to Rava: תַּנֵיא דָמְטַיִּיע לָךְ — A Baraisa was taught which supports you and teaches that any renegade who freely eats a forbidden food, but does so only for gratification, can be relied upon to choose permissible food when it is available: שְׁחַר בְּיִי עֲבִירָה שָׁל עוֹבְרֵי עֲבִירָה — THE CHAMETZ OF TRANSGRESSORS who do not destroy their chametz before Pesach due to the financial loss involved אחר הפסח

proper *shechitah* (see *Rashi*). And once he makes that choice, we need not be concerned for the possibility of his bungling the *shechitah*, since he is a competent adult (*Ramban*).

- 27. Since he has the choice of either examining it for nicks or neglecting to examine it, he will presumably choose to examine it in order to abide by the law. Although this examination involves some effort, it is no greater than the effort involved in doing a proper *shechitah*. Since you presume that a renegade will make that effort in order to eat kosher meat, you should equally presume that he will inspect the knife (*Ritva*).
- 28. Looking for a perfect knife, or honing a nicked one, involves more than a minimal effort. And since the renegade avails himself of non-kosher food when he cannot readily find kosher food, we cannot presume that he will go to any undue trouble to slaughter with a valid knife (*Ritva*)
- 29. This does not apply to a renegade in defiance [מוּמֶר לְהַרְעִיס], i.e. one who deliberately chooses forbidden food even when provided with a choice of kosher food (see *Rashi*).

— is permitted to other Jews immediately after pesach, מַּפְנֵי שֶׁהֵן מַחֲלִיפִין — because after Pesach [the transgressors] exchange their own forbidden *chametz* for the permissible *chametz* of gentiles.^[1]

Ŷ.

Notes

?

1. Chametz retained illegally by a Jew over Pesach is forbidden for benefit even after Pesach. But chametz of a gentile (who is not obligated to destroy his chametz) is permitted for Jews after Pesach even if the gentile retained it or made it over Pesach (see Pesachim 28a). The Baraisa teaches that it is permitted to eat chametz that is in the possession of Jewish transgressors immediately after the festival of Pesach — i.e. before enough time has elapsed for them to bake fresh bread — even though the chametz in the Jews' possession was certainly retained or made during Pesach. The reason is that although these transgressors do not destroy their chametz, due to the financial loss involved, they seek to minimize their transgression, and as soon as Pesach is over they trade their own chametz for that of gentiles, which is permitted after the festival. Although the transgressors are actually prohibited [by Rabbinic decree] from benefiting from the chametz of gentiles that they procure in exchange for their own — since they thereby derive indirect benefit from their own chametz — this is nevertheless a lesser transgression than eating their own chametz that they retained illegally (cf. Ramban). As regards us, we are permitted to eat the chametz of gentiles that they procured, since we do not benefit financially through their forbidden transaction. Thus, immediately after Pesach the chametz in their possession is permissible, even before enough time has elapsed for them to bake fresh chametz — provided that enough time has elapsed for them to exchange their chametz. Once this period of time has passed, it is presumed that they already exchanged their chametz (Rashi, Ritva; see Rashi to Avodah Zarah 54b ד"ה למעוטי ערלה; see also Tosafos, Rashba and Rosh Yosef).

IT SEEMS FROM THIS GEMARA THAT WE COULD ASSUME ONE WILL DO THE RIGHT THING. TO WHICH THE GEMARA SAYS YOU ARE ALLOWED TO GO TO A NON RELIGIOUS SUPERMARKET AFTER PESACH

ON THE NEXT PAGE- HACHAM OVADIA DISCUSSES A PERSON WHO GETS A DELIVER OF HAMETZ ON THE LAST DAY OF PESACH IS ONE ALLOWED TO EAT IT AFTER PESACH?

THROUGH HIS RESPONSE YOU NOTICE ITS NOT SO SIMPLE THAT YOU CAN RELY ON THAT.

יחוה חלק ג - סימן כח דעת

ומכללם של דברים אנו למדים, שאסור לקנות לאחר הפסח מצרכים של חמץ, כגון אימריות ביסקוימים בירה וכדומה, מיהודי לא דתי שאינו שומר תורה ומצות, שיש לחוש פן לא מכר חמצו לנוי על ידי הרבנות המקומית, קודם הפסח, כנהונ, וחמץ של ישראל שעבר עליו הפסח אסור בהנאה בין לו ובין לאחרים, כמבואר בארחות חיים (הלכות חמץ אות למ). וכן כתב הרמב"ן לכן אין לקנות מצרכים של חמץ מבעל חנות שאינו בחידושיו לפסחים. דתי ולא מכר המצו קודם הפסח. ואף על פי שכנמרא חולין (ד:) הנ"ל התירו חמץ של עוברי עבירה מיד לאחר הפסח, מפני שהם מחליפים, זהו בסתם עוברי עבירה שיש להם חזקה דלא שבקי היתרא ואכלי איסורא, אבל בעל חגות שלא מכר חמצו קודם פסח, הורעה חזקתו, שהרי בנקל היה יכול למוכרו על ידי הרכנות, ונמצא דשביק היתרא ואכיל איסורא וכחפקרא ניחא ליה. ומכל שכן לפי מה שכתב החק יעקב (סימן תמח ס"ק יד) שבזמן הזה סתם מומר הוא להכעים. והובא בבאר הימב (שם ס"ק לא), שלפי זה לא שייך לומר חזקה דלא שביק היתרא ואכיל איסורא, (אלא שכמקום אחר הכאנו דברי האחרונים שסוברים להיפך מדברי החק יעקב הנ"ל.) ומטעם זה נראה שאפילו הוא אומר שמכר חמצו קודם הפסח, אין לסמוך על דיבורו, מאחר שנהוג לתת תעודה מתאימה מהרכנות המקומית כתאריך של אותה שנה המאשרת דבר המכירה לפיכך אין להאמינו עד שיראה את האישור הנ"ל.

שאלה: גוי שהכיא לחם חמץ בשכיעי של פסח סמוך לערב, לישראל שהוא מכירו, האם מותר לקבלו ממני, על מנת לאוכלו במוצאי החג?

תשובה: הדבר ברור מאוד שאם יקבל ישראל את החמץ מן הגוי בשביעי של פסח, הרי נקנה לו החמץ, ומיד הוא עובר עליו משום לא יראה לך חמץ בכל נכולך. ולא עוד אלא שהחמץ הזה נאסר עולמית, כמו ששנינו במשנה (פסחים כה.) חמץ של ישראל שעבר עליו הפסח אסור בהנאה. וכן פסקו הרמב"ם (בפרק א מהלכות חמץ ומצה הלכה ד), והמור והשלחן ערוף (סימן תמח סעיף ג). אולם אם כא הנוי מעצמו והניח את החמץ בבית הישראל, והלך לו, מסתמא יש לומר שאין דעת הישראל לוכות בו, וגם חצרו אינה קונה לו, דאיסורא לא ניחא ליה למיקני, כמבואר כבכא מציעא (צו:) ובחולין (דף קמא:). ולכך אינו עובר עליו כלל משום לא יראה לך, שלך אי אתה רואה אבל שלו, ודרשו חז"ל בפסחים (דף ה:) לא יראה לך, שלך אי אתה רואה אבל שלה, ודרשו חז"ל בפסחים (דף ה:) לא יראה לך, שלך אי אתה רואה אבל מוצאי החני כלומר של גוים. לפיכך מותר לאכול את החמץ הזה שמה ששולהים הנוים ככרות של המץ לישראל ביום מוב האחרון של פסח, ומניחים אותו בבית ישראל, מותר, שישראל לא ניחא ליה למיקני איסורא, וגם חצרו אינה קונה לו בעל כרחו דבר האסור. ע"כ.

QUESTION: Goy brings Hametz in the evening on the last day of Pesach to a jew can he accept it in order to eat right when Pesach is over?

ANSWER: There is no question if the jew receives the hametz and acquires it, he wont be able to have the hametz after Pesach. Since it was owned by a jew at some point during Pesach.

If the goy came on his own dropped the hametz and left. We can say the jew is not interested in acquiring something he's not allowed to have and even though its in his property he is not interested in the courtyard acquiring something problematic for him. To which you would be allowed to eat the hametz after Pesach.

But one should be careful not to purchase from a jew who doesn't keep torah and mitzvot that doesn't have a certification proving that he sold his hametz.

The Gemara in Hullin is referring to a person which you don't know about so you can assume he will take the right choice but here the store owner you know he didn't sell his חמץ one is not allowed to go to his store. Since selling doesn't take so much and he chose not to he is certainly not reliable. Even if he says I sold it don't trust him.

Q & A- RABBI FEINSTEIN- there are stores that will provide a certification that they sold their hametz for Pesach but are actively selling hametz of what they sold during pesach am I allowed to purchase from them after Pesach or the fact that they were actively selling the hametz it annuls the sale?

Disclaimer: to sell hametz on pesach is wrong. We just need to know, does that stop us from going to the store after Pesach as חמץ שעבר עליו הפסח

שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק א סימן קמט

בחנונים חשודים לאיסור חמץ שמכרו חמצם לנכרי ע"י הרב כנהוג ה' אייר תשי"ז. מע"כ ידידי הרה"ג מהר"ר נחמן יוסף גאלדשטיין שליט"א

בדבר החנונים שמוכרים חמצם ע"י הרב כנהוג והוא חשוד לעבור לסחור בחמץ בפסח ונוטל כל מה שצריך למכור בפסח מאלו החמץ שמכר ע"י הרב, פשוט שאין זה בטול על המכירה כי מצד תנאי המכירה להעכו"ם נכתב בשטר המכירה שמה שיטול יהיה כקונה אז מהעכו"ם ויצטרך לנכות מהסך שחייב לו העכו"ם וממילא אין כאן שום בטול על המכירה ומה שלא לקח הוא של העכו"ם

ובלא זה אין שייך לבטל קנין שכבר נעשה ואינו שוב בעלים על זה אלא הוא או כקונה מחדש או כגוזל, שהוא ודאי עבר על בל יראה כיון שקנה בין למקח בין לגזל אבל רק על מה שלקח בידו וקנה ולא על מה שנשאר

ואין לומר שאיגלאי מילתא שלא מכר בלב שלם אלא שהערים, דמה"ת נימא כן דאף שחשוד לעבור להנאתו כשאינו יכול בהיתר לא יעבור על מה שיכול לעשות בהיתר. ואף אם נימא שבזה"ז במדינה זו ליכא חזקה זו דבחולין דף ד', הוא רק שלא יחליף שהוא לבקש תחבולות להיתר אבל על מה שעשה בהיתר ממש, ודאי לא נימא שבלבו לא רצה בההיתר, ולכן ברור ופשוט שהמכירה קיימת וטוב עשה כתר"ה שהשתדל שימכרו חמצם. ידידו, משה פיינשטיין

Regarding a store in which they sell their hametz but still operates his business as usually and he is selling hametz even though he had the rabbi sell it to a goy. It does not annul the sale because whatever he didn't take was still sold to a goy. As well, he has no right to cancel a sale that was done. Rather whatever he sells is wrong on his part, but it doesn't cancel the sale nor doesn't reveal of any lack of sincerity when he sold. He sold whole heartedly its just that he cant control himself so whatever sin he can avoid he still wants to avoid, the items he sold was a sin but the items that didn't sale are not a sin. You can go purchase an item as if it was owned by a goy during Pesach.

שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק ב סימן צא

You may ask what does the store owner gain. If he's going to be sinning anyways for the hametz he will be selling on pesach it's a sin so why sell to the rabbi in the first place?

לבאר התועלת דמכירת חמץ של חנונים חשודים ער"ח אייר תש"כ. מע"כ ידידי הרב הגאון מוהר"ר דוד ראקמאן שליט"א

הנה בדבר הערתו על מה שכתבתי בספרי אגרות משה או"ח בסי' קמ"ט שהחנונים המוכרים חמצם ע"י הרב כנהוג והחנוני חשוד שימכור מזה החמץ בפסח שמ"מ לא נבטלה המכירה אלא על מה שלקח עבר על בל יראה שהוא כקונה מחדש או כגוזל שהערה כתר"ה דמה נרויח מזה שנזדקק לו, הנה לאלו שלוקחים ממנו אחר הפסח שלא יכשלו באיסור חמץ שעבר עליו הפסח ודאי הוא ריוח. וגם הוא ירויח שלא יעבור על בל יראה עד שיקח מהם ורק עד שיאכלם הקונה, כי מכירתו כיון שנאסר בהנאה כשלקח לא חלה והיא שלו אף אחר שלקח הקונה לביתו, אבל על הנשארים לא יעבור. ובלא זה הא יעבור על כל כזית בלאו וכשמכר לא יעבור אלא על הכזיתים שקנה ולכן גם בשבילו מכיון שהוא רק מומר לתיאבון הא איכא תנאי דלא סברי הלעיטהו לרשע וימות בב"ק דף ס"ט, ואף לרשב"ג מסתבר דהוא רק שאינו מחוייב להטריח לציין שהוא ערלה בשביל הרשע אבל אם הרשע רוצה לתקן שלא יעבור איסורין הרבה אף שיודעין שיעבור על האיסורין במעט מהן גם רשב"ג יודה שכיון שהוא לתיאבון שחייבין להחיותו כדאיתא בגיטין דף מ"ז צריכין להזדקק לו

Each ounce of hametz that you own is a sin, so you gain by the mere fact that you are limiting the amount of sins you have.

ואף שלענין מה שיחזור ויקח בתוך הפסח יהיה האיסור במעשה שיתחייב מלקות ובאם לא ימכור קודם הפסח לנכרי יהיה בלא מעשה ונמצא שלענין המעט שיקח יותר היה טוב שלא ימכור כדי שתהיה עבירתו בלא מעשה שלא מתחייב מלקות, אינו כלום חדא דהא יעבור על הרבה שיעורים יותר ממה שיקנה, וריבוי הלאוין דבלא מעשה נגד המיעוט דבמעשה חמור אלו המרובין. ועיין בר"ן יומא דף פ"ג שלכן לגבי חולה חמור נבלה משבת דנהי דנבלה איסור לאו ושבת איסור סקילה איכא חומרא אחרינא לפי שהאוכלה עובר בלאו על כל זית וזית ושבת לא עבר אלא חד לאו, וכ"כ הוא הכא לענין חומר לאו שיש בו מעשה מאין בו מעשה שהוא רק בשיעורין שוין ולא כשהלאו שאין בו מעשה הוא בהרבה שיעורין יותר וגם בהרבה זמן יותר, שריבוי הלאוין ע"י ריבוי השיעורים והזמן חמור אף שאין בו מעשה מהמיעוט שבמעשה. וגם לא ברור לי שנחשב לאו שאין בו מעשה קיל מיש בו מעשה אלא לאו הניתק לעשה נחשב קלין ביומא דף פ"ו אך אולי גם לאו שאין בו מעשה יש לדמות לניתק לעשה משום שג"כ אינו לוקה עליו אבל אפשר יש לחלק. ונמצא שגם לו יש ריוח בזה שימכור חמצו

Even though the sin of selling during Pesach is an action based sin since you sold it to the rabbi you are reacquiring on Pesach to sell it to the goy where the sin of not selling to the rabbi is no action, its still worst to have more hametz in your possession.

אבל העיקר שצריך להזדקק לזה הוא להציל אחרים שיקנו ממנו מאיסור חמץ שעבר עליו הפסח מרוב הדברים שיקנו ממנו. אבל אין ליתן לו כתב איך שמכר החמץ דהרי עכ"פ אסור לקנות ממנו שמא יתן לו מהדברים שקנה בתוך הפסח. וממילא לא יטעה שמותר לו גם למכור חמץ וגם הרב צריך לומר לו שאסור לקנות ולמכור חמץ בפסח

The rabbi should work with him but not advertise that he's one who sold his hametz since he may have bought new hametz which is not part of the sale. Also, the rabbi should tell him its wrong to sell hametz during Pesach.

It comes out that one should be very careful of where he shops after the holiday that if the store owner is jewish he must provide certification that he sold his hametz.

The store which sells there hametz but actively sells hametz on Pesach, officially one may buy only products that was part of the original sale any products purchased during Hol Hamoed would be prohibited from purchasing after the holiday.

if the store owner is not Jewish you can purchase anything from him after Pesach.

ISRAEL FRIDAY NIGHT: PESACH IS OVER WHAT ABOUT HAVING BREAD?

ילקוט יוסף

מותר לאכול חמץ בשבת שלאחר שביעי של פסח, ואין בזה איסור משום מוקצה, וכן חמץ שנמכר לגוי כהלכה, מותר לאוכלו ביום שבת שלאחר שביעי של פסח, ולא אמרינן מיגו דאיתקצאי בבין השמשות במוקצה מחמת יום שעבר. ובלבד שלא יטול מהחמץ בעצם יום השביעי של פסח, שאם כן הרי הוא עובר עליו בבל יראה ובבל ימצא. וגם הוא חמץ של ישראל שעבר עליו הפסח שאסור בהנאה

It is permitted to eat Chometz on a Shabbos which is immediately after Sheviyi Shel Pesach - there is no Muktza involved, and if it was sold to the non Jew according to Halacha you may eat it on the day of Shabbos immediately after Sheviyi Shel Pesach. However you have to be extra careful not to take the chometz on Sheviyi Shel Pesach since then you will be prohibited to eat it since you have violating owning hametz on pesach. (Yechave Daas 2 Siman 64, Yabia Omer Orach Chaim 9 Siman 46)

ואם הגוי מעצמו מביא לישראל חמץ בשביעי של פסח ומניחו בביתו לא יקבלנו ישראל וגם לא יהיה ניכר מתוך מעשיו שהוא חפץ בו ונכון שיאמר בפירוש שאינו רוצה שתקנה לו רשותו

ובהיות שבשטר מכירת החמץ לגוי נכתב במפורש, שהגוי מרשה למוכרי החמץ לקחת אחר הפסח מהחמץ שנמכר מאליו, וישלמו לו אחר כך מחיר החמץ, אין לחוש בזה גם משום גזל הגוי שהוא אסור, כמבואר בחשן משפט (סימן שמח סעיף ב, וסימן שנט סעיף ולכן מותר ליטול ולאכול מן החמץ הנמכר לגוי בשבת שאחר שביעי של פסח, ואין .א) לחוש בזה כלל

This rule is for someone living in Israel not discussing someone vacationing in Israel.